

2. Η στάσις

α) Η ἐγκαιρος κατάληψις του στασιδίου

Εν πρώτοις αναφέρομεν το θέμα της εγκαιρίου καταλήψεως της θέσεως αυτών εκ μέρους των ιεροψαλτών. Και δυνατόν μιν να αναμείνη ο ιεροψάλτης το πέρας της αναγνώσεως του Εξαψάλμου προκειμένου να καταλάβη την θέσιν του, πάντως μετά προσοχής και κατανύξεως ακροώμενος αυτού από του Ιερού Βήματος. Όμως είναι απαράδεκτον να μη εισέρχεται καν εις τον ναόν, αναγιγνωσκομένου του Εξαψάλμου, αναμένων την έναρξιν των Ειρηνικών ίνα εισέλθη, διότι σκανδαλίζεται ο προσερχόμενος εις τον Ναόν «από φυλακής πρωΐας» κόσμος, παριστάμενος ούτω μάρτυς ατόπων, δεν προάγεται δε το θρησκευτικόν του συναίσθημα και δεν υποβοηθείται ούτος εις την επίτευξιν ψυχικής ανατάσεως. Όταν ο λαός δεν διακρίνη εις τους ανθρώπους της Εκκλησίας πίστιν και ευλάβειαν πολύ ανεπτυγμένην, και όταν διαπιστώνη ότι περιοριζώμεθα εις λόγους μόνον, ενώ η πράξις άλλα περί ημών καταμαρτυρεί, τότε και δικαίως, κλονίζεται και δυσμενώς επηρεάζεται, προς κατάκρισιν ημών. Αξίζει όθεν τον κόπον να καταβληθή πάσα προσπάθεια ώστε η υπάρχουσα πίστις και ευλάβεια να εκδηλούται και εξωτερικώς κατά τρόπον ειλικρινή και πηγαίον.